

[Boeck-Hansen.]

denne Lov vil virke efter sin Forudsætning, naar man ved, hvor lille en Margin der overhovedet er. Tale om, 3 000 Helaarsarbejdere. Det kan meget let svinge til den gale Side. Derfor tror jeg, at denne Lov som saa mange andre Love vil virke stik imod sin Hensigt og blive en arbejdsløshedsforøgende Lov i Stedet for, at den skulde være til Gavn for de arbejdsløse.

I denne Sammenhæng kunde jeg ønske at spørge: Hvorfor har vi saa megen Arbejdsløshed? Hvorfor er Arbejdsløsheden relativt stigende siden 1930? Hvorfor havde vi saa megen Arbejdsløshed i 1936, hvor Beskæftigelsen var Maksimum? Det er vel nok, fordi alle de Love, man har gennemført, ikke har virket, som man havde ønsket og haabet det. De 150 000 arbejdsløse er desværre en Kendsgerning. Men det er, som om man gaar ud fra, at der i dette Land kun skal udføres en vis Mængde Arbejde, og at Opgaven blot bestaar i at fordele denne konstante Mængde Arbejde paa de flest mulige Hænder. Men det er en meget gal Betragtning. Man kunde lige saa godt sige, at Menneskene her i Landet har det godt nok. Menneskene lever nu engang af at udføre Arbejde, og jo mere Arbejde der bliver udført, desto større Andel kan de økonomisk daarligt stillede faa i Livsgoderne. Det er i Virkeligheden Opgaven, ikke mindst burde det være Opgaven for den nuværende Regering. Luksus er et meget misbrugt Ord her i Landet, men den største Luksus, man kan tillade sig, er at lade Folk gaa ledige og hindre dem i at arbejde saa meget, som de vil.

Det forekommer mig for øvrigt, at Lovforslaget stadig er meget uklart; jeg maa maaske her indskyde, at § 2 efter min Mening er alt andet end godt affattet. Meningen med denne Lov skulde jo være — det fremgaar af Bemærkningerne og af de Taler, der er holdt fra Regeringens Side —, at man vilde søge at fordele Arbejdet paa flere Hænder, end det er fordelt paa i Øjeblikket. Men man kan ikke undgaa at faa den Opfattelse, at der ogsaa ligger en anden Mening bag, og dette blev da ogsaa antydnet i Dag af det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, da han sagde, at det „først og fremmest“ gælder om at fordele Arbejdet jævnt paa saa mange Hænder som muligt. Saa maa der ogsaa ligge noget andet bag ogsaa, der maa være en Bihensigt med Lovforslaget.

Dette kunde man maaske ogsaa faa en Følelse af, naar man læser § 4, sidste Stykke. I § 4 nævnes nemlig en hel Række Tilfælde,

i hvilke Overarbejde stadig bør være tilladt, men Forudsætningen er, at det udlignes ved Bortfald af normale Arbejdstimer, at det afspadseres, som man kalder det. Men ifølge § 4, Stk. d, er det ikke nok, at Arbejdsgiveren og Arbejderne bliver enige om, at der maa udføres noget mere Arbejde den paagældende Aften eller Morgen, paa hvilket Tidspunkt man nu lægger det, nej, ogsaa Tillidsmanden skal spørges, ogsaa Tillidsmanden skal give sin Tilladelse dertil.

Nu har jeg aldrig troet, at Tillidsmanden var en Torn i Kødets paa nogen Arbejdsgiver — jeg har i hvert Fald aldrig følt nogen Torn i Kødets i saa Henseende —, men jeg begriber ikke, at Tillidsmanden nu pludselig skal ophøjes til at være en juridisk Person, der skal kunne give sin Tilladelse eller nægte den. Hvor megen Betydning Tillidsmanden skal have, det maa staa i Overenskomsterne, det er efter min Mening Lovgivningsmagten fuldkommen uvedkommende, og vore Organisationer er stærke nok og ogsaa godt nok ledet, de kan nok finde ud af, hvad der skal staa i Overenskomsterne. Hvorfor i al Verden Tillidsmanden skal have en Bemyndigelse ifølge Loven, det forstaar jeg ikke.

Gennem § 5, Stk. 3, blander man sig ogsaa i Lønningsforholdene inden for private Virksomheder og vil derved ændre ved indgaaede Overenskomster. Man foreslaar nemlig, at Betaling for Overarbejde skal overføres ganske uændret, hvad enten Overarbejdet afspadseres eller ej, altsaa man ændrer i Virkeligheden ved Overenskomsterne. Der gives ogsaa Overenskomster, ifølge hvilke Overarbejde kun betaales ekstra, naar det samlede Arbejde i en Uge f. Eks. overskrides, men altsaa ogsaa paa dette Punkt vil man ad Lovgivningsvejen foretage Ændringer. Det forekommer mig dog at ligge uden for denne Lovs Opgaver, det har intet som helst med Arbejdsløsheden at gøre, og derfor kan jeg slet ikke forstaa, hvorfor noget saadant skal ind i denne Lov.

I øvrigt vil jeg gaa ud fra, at Løn for de normale Arbejdstimer, altsaa de Timer, som bortfalder paa Grundlag af, at der har været udført Overarbejde før, naturligvis bortfalder, naar Arbejderne har faaet den fulde Betaling for Overarbejdstimerne, ogsaa naar der er Tale om ugelønnede og maanedslønnede Folk. Det vil altsaa sige — og det vil jeg gerne have Svar paa —, at saadanne Timer kun betaales med det Tillæg, der tilkommer Arbejderne paa Grund af, at Arbejdet lægges uden for den normale Arbejdstid.